

hvis der kom til at foreligge en Beslutning fra en af Rigsdagens Afdelinger, og det netop ganske specielt, naar der, som den ærede Indenrigsminister antydede, inden vi næste Gang mødes, vil være Spørgsmaal om Tiltrædelsen af en ny Indenrigsminister. Jeg vil da haabe, at den Vedkommende i en temmelig høj Grad vil betragte en saadan Udtalelse fra en af den lovgivende Magts Afdelinger som et Program for sit specielle Ministerium.

Indenrigsministeren: Det var ikke ganske rigtigt, naar den ærede Ordfører, saavidt jeg hørte, sagde, at jeg ikke havde udtalt mig om Realiteten. Jeg sagde tværtimod, at jeg for mit personlige Vedkommende maatte være enig i de 4 første Punkter, kun hvad de sidste toende Punkter angik, om Indførelsen af det omhandlede Fællesskab, fandt jeg mig ikke foranlediget til at gaae ind derpaa eller udtale nogen bestemt Mening derom.

Ordføreren: Det er jo i ethvert Fald en Anbefaling for Udvalgets Niemed, der vil faae en dobbelt Betydning, [da det rimeligviis bliver den høitærede Minister, der vil have at forelægge sin Efterfølger som Indenrigsminister for Kongeriget de Spørgsmaal, som denne i sin Embedsførelse vil have at gjennemføre.

Da ellers Ingen begjerede Ordet, skred man til Afstemning, hvorved Udvalgets Forslag til en motiveret Dagsorden, saalvden:

„Da Landstinget antager at de i Lov af 22de Marts 1855 for kommunale Balsg opstillede Grundsætninger ogsaa bør lægges til Grund for denne Sags Ordning for Kjøbstædernes Vedkommende,

og at ved samme Leilighed Kjøbstæderne bør forenes med Landdistricterne i sælles Amtscommuner, derved

at der tilforordnes de nuværende Amtsraad Udvalgte fra Kjøbstæderne,

at disse forstærkede Amtsraad danne den overordnede kommunale Autoritet for Kjøbstads og Land-Communerne, og forvalte Amtscommunens Fællesanliggender,

hvortil Kjøbstæderne som saadanne bidrage ved i et bestemt Forhold at gjøre Tilskud til Amtsrepartitionsfondet,

gaaer det med Hensyn til det foreliggende Lovudkast over til den næste Sag paa Dagsordenen.“ Vedtoges eenstemmigt med 39 Stemmer.

Formanden: I Henhold til den Bemærkning, jeg tidligere har gjort, bliver nu at foretage den paa Dagsordenen under Nr. 5 opførte Sag, som angaaer 1ste Behandling af Forslag til Lov angaaende den i Henhold til det kongelige aabne Brev af 4de December 1838 § 2 stiftede Obligationsgjæld*).

Besæfely: Det er under Form af et Forslag til Lov, at jeg har tilladt mig at henstille til den høitærede Forsamlings nærmere Overtøelse eller Afgjørelse det Spørgsmaal, om den under 4de December 1838 stiftede Statsgjæld har ophørt at være Monarchiets Statsgjæld. Det forekommer mig afgjort, at da denne Gjæld blev stiftet, da disse Obligationer bleve udstedte under Haand og Segl af den absolute Konge, da er det Gjældsfor skrivinger, som lovlig paahvile det hele Monarchi. Jeg troer ikke, at man i saa Henseende vil gjøre nogen Indvending. Forrentningen og Afbetalingen af Statsgjælden bleve ved Gjældens Stiftelse udredede af Statens Finantser. Det er vel saa, at denne Udredelse skete paa en særegen Maade, idet det ikke var direkte, at Statens Finantser udredede Afbetalingen og Forrentningen, men der blev af den absolute Konge anvist en vis Deel af en Statsindtægt til Banken og Banken

*) Indledende Behandling findes Sp. 537—538.